

RAAD VAN TOEZICHT VERZEKERINGEN

UITSpraak Nr. 2000/40 Mo

in de klacht nr. 073.99

ingediend door:

hierna te noemen 'klager',

tegen:

hierna te noemen 'verzekeraar'.

De Raad van Toezicht Verzekeringen heeft kennis genomen van de schriftelijke klacht, alsmede van het daartegen door verzekeraar gevoerde schriftelijke verweer. De Raad heeft aanleiding gevonden, alvorens tot uitspraak over te gaan, verzekeraar in een zitting van de Raad te horen.

Voor zover voor de beoordeling van de klacht van belang, is het navolgende gebleken.

Inleiding

Met ingang van 30 mei 1997 heeft klager een Volkswagen Golf GTI bij verzekeraar WA-casco verzekerd. De auto is op 22 april 1998 bij een aanrijding beschadigd en omstreeks 19 mei 1998 gestolen. In opdracht van verzekeraar heeft een schadebureau eind mei 1998 een onderzoek ingesteld naar de diefstal van de auto. Volgens verzekeraar blijkt uit het onderzoeksrapport dat de stiefzoon van klager als feitelijke gebruiker van de auto moet worden aangemerkt. Verzekeraar heeft zich op het standpunt gesteld dat hem een beroep op artikel 251 van het Wetboek van Koophandel toekomt, omdat klager bij het aanvragen van de verzekering heeft verzwegen dat zijn stiefzoon geregelde bestuurder van de auto is.

De klacht

Op 22 april 1998 was de VW Golf GTI bij een aanrijding betrokken. De desbetreffende schade is aan verzekeraar gemeld. Voordat die schade kon worden afgewikkeld is de auto in de nacht van 18 op 19 mei 1998 gestolen. Zowel op 22 april 1998 als ten tijde van de diefstal van 18/19 mei 1998 was de stiefzoon van klager de bestuurder van de auto. De stiefzoon heeft geen eigen auto. Hij maakt wisselend gebruik van de VW Golf van klager en van de auto van zijn moeder. Voor het woon- werkverkeer maakt hij gebruik van een bedrijfsbus. De auto is na de diefstal niet teruggevonden. De schade is in opdracht van verzekeraar onderzocht en vastgesteld op f 13.000,-.

Verzekeraar is niet bereid het schadebedrag uit te keren. Verzekeraar beroept zich op artikel 251 van het Wetboek van Koophandel vanwege het feit dat de stiefzoon van klager tot twee keer toe de bestuurder van de auto was en klager als stroman zou hebben gefungeerd om zijn stiefzoon met de VW Golf GTI bij verzekeraar onder te brengen. Bij de totstandkoming van de verzekeringsovereenkomst zou verzekeraar relevante informatie zijn onthouden. Klager betwist het door verzekeraar ingenomen standpunt.

2000/40 Mo

Het standpunt van verzekeraar

De Volkswagen Golf GTI is op 30 mei 1997 ter verzekering aangeboden bij (de gevolmachtigde van) verzekeraar. Uit het op 2 juni 1997 ondertekende aanvraagformulier blijkt dat de verzekeringnemer (klager) als regelmatig bestuurder optreedt en dat er verder geen personen zijn die regelmatig het ter verzekering aangeboden motorvoertuig besturen. Het schadeverloop geeft aan dat die mededeling in de aanvraag met de nodige scepsis dient te worden bekeken. Dit heeft uitgewezen dat de stiefzoon van klager, geboren op 6 juli 1975, vóór de diefstal niet alleen een aanrijding met flinke schade heeft veroorzaakt, maar vervolgens ook nog eens de bestuurder was op het moment waarop de auto werd gestolen.

Verzekeraar is van mening dat het schadeverloop voldoende basis biedt voor de conclusie dat de stiefzoon van klager tot de groep van regelmatige bestuurders mag worden gerekend. Vervolgens rijst de vraag of de thans bekende informatie bij het aangaan van de onderhavige verzekeringsovereenkomst is verzwegen, en of die informatie van dermate groot belang is dat verzekeraar, bij wetenschap daarvan, de verzekering niet of niet op dezelfde condities zou zijn aangegaan. Verzekeraar wenst die vragen bevestigend te beantwoorden. Het schadeverloop op dit contract is van dien aard dat in alle redelijkheid niet valt te verdedigen dat de stiefzoon van klager niet als regelmatig bestuurder van het verzekerde motorvoertuig is aan te merken. Ook het feit dat het hier gaat om een Volkswagen Golf van het type GTI is een aspect dat in de overweging moet worden meegenomen. Bestuurders van jeugdige leeftijd die in het bezit zijn van een dergelijke auto, vormen een verhoogd risico. Het is algemeen bekend en aanvaard in de verzekeringsmarkt dat in dit soort situaties premies worden geoffreerd die veel hoger zijn dan hetgeen normaal voor motorvoertuigen van deze klasse wordt aangeboden. Verzekeraar handhaaft derhalve zijn voor klager teleurstellende standpunt en ziet niet in dat de goede naam van het verzekeringsbedrijf is geschaad door het beroep op artikel 251 van het Wetboek van Koophandel.

Het commentaar van klager

Naar aanleiding van het verweer van verzekeraar heeft klager zijn standpunt gehandhaafd en nog het volgende aangevoerd. Op het aanvraagformulier is onder het hoofd 'Geregelde bestuurder' niets ingevuld. Het had op de weg van verzekeraar gelegen destijds daaromtrent navraag te doen. Het gaat niet aan te stellen dat 'er verder geen personen zijn die regelmatig het ter verzekering aangeboden motorvoertuig besturen' en 'dat deze mededeling c.q. bewering met de nodige scepsis dient te worden bekeken.' Klager heeft verzekeraar in eerdere correspondentie medegedeeld dat de stiefzoon de auto slechts incidenteel bestuurde. Voorts is het niet ongewoon dat kinderen de auto van een ouder incidenteel gebruiken. Van een verzekeringnemer kan niet worden verwacht dat hij alle eventuele toekomstige gebruikers aan zijn verzekeraar opgeeft. De onderhavige polis bevat geen grond voor het aannemen van een dergelijke verplichting.

Het overleg met verzekeraar

Bij het overleg met de Raad heeft verzekeraar verzocht hem in de gelegenheid te stellen de gronden voor afwijzing van de claim nader aan te vullen met nieuwe informatie.

Voorts heeft de Raad bij het overleg aan de orde gesteld dat uit de overgelegde stukken is gebleken dat verzekeraar geen gevolg heeft willen geven aan een ver-

2000/40 Mo

zoek van klager hem het expertiserapport toe te zenden. De Raad heeft verzekeraar er op gewezen dat volgens vaste rechtspraak van de Raad een verzekerde recht heeft op inzage van een rapport van expertise of van onderzoek.

Verzekeraar heeft de Raad na het overleg bericht dat de onderhavige Volkswagen op 5 april 1997 in botsing is gekomen met een andere auto en dat de toenmalige verzekeraar van klager ruim f 7.000,- aan de casco-verzekeraar van de tegenpartij heeft vergoed. Uit het aanrijdingsformulier blijkt dat de Volkswagen ook toen door de stiefzoon van klager werd bestuurd en bij die gelegenheid aan de linker voorzijde een aanzienlijke schade moet hebben opgelopen. Bij de schade-aangifte van de diefstal heeft de stiefzoon van klager opgegeven dat de auto rechtsvoor een flinke schade heeft. Onder deze omstandigheden is het redelijk, aldus verzekeraar, de vraag te stellen in hoeverre verzekeraar goed is geïnformeerd met betrekking tot de staat van de auto ten tijde van de diefstal in mei 1998.

Klager heeft de Raad in een reactie daarop bericht dat van een foutieve opgave of vergissing met betrekking tot de schade van april 1997 (linksvoor) en die van april 1998 (rechtsvoor) geen sprake is. Een schade die in april 1997 bij een andere verzekeraar speelde, dient in de onderhavige zaak buiten beschouwing te blijven. Klager heeft die schade bovendien keurig vermeld in zijn aanvraagformulier (van 2 juni 1997) voor de onderhavige verzekering. Die schade is voor verzekeraar geen reden geweest klager als verzekerde te weigeren.

Het oordeel van de Raad

1. In het aanvraagformulier van de onderhavige autoverzekering, dat door klager is ingevuld en ondertekend, is onder het hoofd 'Algemene gegevens' gevraagd naar de afgifte-datum van het rijbewijs van de verzekeringnemer en van de geregelde bestuurder. Klager heeft als verzekeringnemer alleen de afgiftedatum van zijn eigen rijbewijs ingevuld.
2. Naar aanleiding van de claim van klager tot uitkering van de vastgestelde diefstal-schade heeft verzekeraar zich op het standpunt gesteld dat klager in het aanvraagformulier voor de onderhavige verzekering niet heeft vermeld dat zijn stiefzoon 'geregelde bestuurder' is van de ter verzekering aangeboden auto, terwijl dat naar het oordeel van verzekeraar wel het geval blijkt te zijn.
3. Naar het oordeel van de Raad valt uit de betrokkenheid van de stiefzoon van klager bij de aanrijdingen in april 1997 en april 1998, alsmede de omstandigheid dat de auto ook ten tijde van de diefstal in mei 1998 bij de stiefzoon in gebruik was, anders dan verzekeraar heeft aangevoerd, niet zonder meer af te leiden dat de stiefzoon van klager 'geregelde bestuurder' van de auto was.
4. Evenmin kan worden gezegd dat verzekeraar zich op voldoende grond beroept op artikel 251 van het Wetboek van Koophandel. Het aanvraagformulier bevat geen afzonderlijke vraag wie als 'geregelde bestuurder' dient te worden aangemerkt. Aan het niet invullen van de afgiftedatum van een rijbewijs onder het kopje 'geregelde bestuurder' kan dan ook niet zonder meer de betekenis worden toegekend dat de auto uitsluitend door de verzekeringnemer zou worden bestuurd. Voorts wordt in dit verband gewezen op de toelichting op de begripsomschrijving 'verzekerde' in polisvoorwaarden, waar is vermeld dat een ander dan de verzekeringnemer van het motorrijtuig gebruik kan

2000/40 Mo

maken. Ook in dat verband heeft verzekeraar niet vermeld onder welke omstandigheden een andere gebruiker als 'geregelde bestuurder' heeft te gelden.

5. Uit het bovenstaande volgt dat verzekeraar door te weigeren tot uitkering van de vastgestelde schade over te gaan, de goede naam van het verzekeringsbedrijf heeft geschaad. De klacht is mitsdien gegrond. Verzekeraar dient alsnog over te gaan tot het uitkering van het in zijn opdracht vastgestelde schadebedrag van f 13.000,-, vermeerderd met de wettelijke rente vanaf 27 oktober 1998.

6. De Raad overweegt voorts ambtshalve dat het verzekeraar niet vrijstaat aan klager inzage van het onderzoeksrapport te weigeren. Verzekeraar heeft ook daardoor de goede naam van het verzekeringsbedrijf geschaad.

De beslissing

De Raad verklaart de klacht gegrond en verbindt daaraan de hiervoor onder 5. bedoelde financiële consequentie voor verzekeraar.

Aldus is beslist op 3 april 2000 door Mr. M.M. Mendel, voorzitter, Mr. D.H. Beukenhorst, Drs. C.W.L. de Bouter, Mr. E.M. Dil-Stork en Mr. W.R. Veldhuyzen, leden van de Raad, in tegenwoordigheid van Mr. C.A.M Splinter, secretaris.

De Voorzitter:

(Mr. M.M. Mendel)

De Secretaris:

(Mr. C.A.M. Splinter)